

do usnesení soudu rekursního, jímž byla dle § 125 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. poukázána na pořad práva. Tu přehlédl rekursní soud, že poukázati na pořad práva lze dle § 125 nesp. říz. toliko dědice, jejichž přihlášky dědické si odporují, a nelze obdobně ustanovení toho použiti na odkazovníky, kteří z jednoho a téhož posledního pořízení svůj nárok odvozují a tudíž oba stejně silný titul mají. Nejde tu také o sporné okolnosti, jež by ve sporu měly dojíti vysvětlení, nýbrž o prostý výklad dovětku.

### Čís. 1174.

**I v ústním jednání, jež zavedeno bylo o námitkách proti platebnímu rozkazu v řízení rozkazním, může žalobce učiniti nový skutkový přednes a změnit žalobu. Tím však i žalovaný nabývá práva k příslušnému novému přednesu.**

(Rozh. ze dne 13. září 1921, R I 1113 21.)

Soud první stolice nepřipustil nového skutkového přednesu žalobce při ústním jednání, jež zavedeno bylo o námitkách proti platebnímu rozkazu v řízení rozkazním, maje za to, že jest dle §§ 548 a 552 c. ř. s. nepřipustným. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by nehlédě k důvodu zamítacímu, ve věci samé dále jednal. Důvody: Žaloba se domáhá zaplacení zápůjčky. Tento žalobní důvod nebyl změněn novým žalobcovým přednesem, nýbrž jím byl jen přednes žaloby doplněn skutečnostmi, jež mají splatnost zažalované pohledávky opřítí také ještě o nové důvody. Neobsahuje-li však nový přednes ve smyslu § 235 c. ř. s., na němž §§ 548 až 554 c. ř. s. ničehož změněno nebylo, změny žaloby, nepřisluší žalobci proti odmítnutí nového přednesu ve smyslu § 291 odstavec první a 522 odstavec první c. ř. s. zvláštní opravný prostředek. Soudu první stolice bude však ještě rozhodnouti o tom, považuje-li nový přednes žalobce také ještě pak za nepřipustný, nemůže-li býti považován za změnu žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### Důvody:

Že bylo rekurs žalobců dle § 291 a 522 c. ř. s. odmítnouti, v tom nelze se stěžovatelem souhlasiti, neboť nejde tu ani o opatření spor řídící (§ 522 c. ř. s.), jež by první soud sám opět změnit mohl (§ 425 odstavec druhý c. ř. s.), ani tu není případu § 291 odstavec první — odstavec první, který také rekursní soud cituje, stěžovatel patrně myslí — neboť v úvahu mohl by přijíti jedině případ § 278, odstavec druhý, ale ani ten se svou povahou s tímto případem, kde žádné důkazy před přednesem, o nějž jde, ještě provedeny nebyly, nijak nekryje. Dále míní stěžovatel, že, má-li žalovaný dle § 550, odstavec druhý c. ř. s. své námitky podati ve 14 dnech a později podané námitky jest odmítnouti (§ 552, odstavec druhý c. ř. s.), plyne z toho, že také žalobce musí už v žalobě uvést všechny skutečnosti, z nichž nárok svůj odvozuje. Ale ani tomuto náhledu nelze přisvědčiti. V námitkovém spise musí ovšem žalovaný dle panujícího náhledu pod

následky prekluse avésti všechny své námitky, které má proti nároku, tak jak byl v žalobě založen. Ale byly-li námitky podány, nařídí se o nich rok k ústnímu spornému jednání (§ 552, odstavec třetí c. ř. s.), a na toto sporné jednání a celé ostatní řízení užiti jest, pokud se z předpisů §§ 548 až 554 c. ř. s. úchylna nepodává, všech předpisů prvního až pátého dílu civ. soudního řádu, t. j. předpisů §§ 1 až 547 c. ř. s. (Odp. min. sprav.) Poněvadž to nikde ani výslovně ani konkludentně v § 548 až 554 c. ř. s. vyloučeno není, platí i ve sporném jednání o rozkazní žalobě předpis § 235 c. ř. s. a jest přípustným nejen přednes nových okolností dle odstavce čtvrtého, nýbrž dokonce i změna žaloby dle odstavce prvního a třetího tohoto ř. s. Nové okolnosti možno ovšem uplatniti také jen dle přípuštění zákona; poněvadž pak pro sporné ústní jednání platí dle § 259 odstavec první c. ř. s. předpisy o ústním jednání §§ 171—203, platí zvláště tedy také předpis § 179 c. ř. s., dle něhož lze až do skončení jednání nové okolnosti uplatňovati, aniž by ovšem dopuštěno bylo rozvlékání sporu. Tomuto předpisu odpovídalo to, když žalobce hned na začátku prvního stání uplatňoval další důvod splatnosti své pohledávky, o něž jde, aniž by třeba bylo zkoumati, zdali ohlášení těchto nových skutečností v přípravném spise bylo dle § 258, odstavec první c. ř. s. přípustno. Samo sebou se však rozumí, že proti všem teprve při sporném ústním jednání předneseným novým skutečnostem, jež žalobce k podepření svého nároku uplatňuje, může se žalovaný zrovna tak dle předpisu o ústním sporném jednání brániti a tedy na odražení jich vše, čeho třeba, přednésti, jako mimo případ rozkazní žaloby, i není tedy nijak zkrácen. Vylučovati však žalobce z nového přednesu bylo by proti spravedlnosti a proti zásadě procesní ekonomie, která žádá, aby se vše provedlo v jednom sporu soustředně; dodati jest, že sice jde o nový přednes ve smyslu § 179, odstavec první c. ř. s., že však senát prvního soudu neodmítl nového přednesu žalobce dle tohoto předpisu, t. j. pro rozvlékání sporu, kteréhož důvodu tu vskutku nebylo, nýbrž jako domněle dle §§ 548 a 552 c. ř. s. nepřípustný, že byl tedy rekurs vzdor § 186, odstavec druhý c. ř. s. přípustným a jest proto přípustný i dovolací rekurs.

### Čís. 1175.

**Obec nemůže se po 30. červnu 1921 domáhati exekuce, třebas zábor bytu byl právoplatně usnesen před tímto dnem.**

(Rozh. ze dne 13. září 1921, R I 1132/21.)

Na základě usnesení ze dne 16. června 1921, jímž zabrala byt, domáhala se obec dne 8. července 1921 jeho vyklizení. Soud první stoli c exekuční návrh zamítl, ježto dle § 70 zákona o stavebním ruchu ze dne 11. března 1921, čís. 100 sb. z. a n. mohou bytové úřady v provádění opatření dle zákona o zabírání bytů obcemi pokračovati pouze do 30. června 1921. Nabyla-li mezi tím třetí osoba z právoplatného a zavčasného zabránění ze dne 16. června 1921 práv, jest na ní, by jim zjednala platnosti. Rekursní soud exekuci povolil. Důvody: Jde tu o výklad § 70 zákona čís. sb. z. a n. 100/1921 ve stati: »bytové úřady mohou v provádění těchto opatření pokračovati do 30. června 1921.« Dlužno souhlasiti s ná-